

baneanlæg vare givne. Jeg beklager, at jeg har overset, at den ærede Ordfører ikke har faaet dette Ord forandret inden 2den Behandling. Naar det her er jaat, og naar Ordføreren og Ministeren ville bekræfte Rigtigheden af, hvad jeg omtaler, at dette Ord „hjemler“ skulde ombyttes med „omhandler“ for ikke at lægge det ind i Loven, som den er affemt, vil jeg ikke tillægge det en saa væsentlig Betydning, at jeg vil foreslaa Sagen standset og henvist til Udvalget for at faae det rettet. Hvad to af de stillede Ændringsforslag angaar, indbringer jeg den ærede Ordfører, at de ikke ere af videre Betydning, men de forekomme mig rigtignok ogsaa aldeles overflødige; thi naar § 2 siger: „Forjaabdt der ikke opnaas mindelig Overenskomst med paagældende Lodsseier“, far det jo ikke være anden mindelig Overenskomst end den, der foranstaltes af Indenrigsministeren. Naar det Ændringsforslag under Nr. 1 nu skal tiltrædes, og Ministeren ønsker det tiltraadt, vil jeg i denne Forbindelse gjerne gjøre et Spørgsmaal, nemlig om Ministeren ikke erkjender Rigtigheden af, at denne mindelige Overenskomst skal forsøges efter Reglerne for mindelig Overenskomst i Forordningen af 5te Marts 1845. Jeg har ikke andet Indtryk af disse Bestemmelser, end at man tager velvilligt og rigtigt Hensyn til de paagældende Lodsseiere, sørger omhyggeligt for, at Enhver faar fornøden Underretning osv. Iøvrigt er jeg i denne Henseende beroliget, selv om jeg ikke faar Svar derpaa, idet selve Taxationen skal foretages efter Lovgivningens almindelige Regler, men jeg mener, at det dog kunde være rart nok at vide, at Ministeren ogsaa med Hensyn til den mindelige Overenskomst vil følge den hidtil gjældende Lovgivnings Regler for mindelig Overenskomst. Naar der i § 4 under Henvisning til § 3 er Tale om mindelig Overenskomst angaaende Erstatning i Anledning af Sneeskjærme, er der stillet Forslag, hvorefter Forlig skal søges opnaaet mellem Statsbanerne og vedkommende Lodsseier. Det forekommer mig, at der ligesaa godt kunde staa: mellem Indenrigsministeren og vedkommende Lodsseier, ligesom det er foreslaaet med Hensyn til § 2. Mod disse to Bestemmelser skal jeg imidlertid ikke gjøre nogen Indbending. Efter min Mening ere de aldeles overflødige, men de skade ikke og forandre ikke Lovens Karakter. Jeg skal ikke stille Forslag for at faae Ordet „hjemler“ forandret til „omhandler“, idet jeg forudsætter, at selv Tavshed fra den ærede Ordførers og den ærede Ministers Side vil bekræfte, at det er Meningen af den Affattelse, hvori Udvalget i Foræning

med Ministeren har besluttet, at § 1 skulde gaa fra dette Thing. Hvad derimod Forslaget til Titlen angaar, ved jeg ikke, om jeg skal foretrække Ordførers Forslag for den vedtagne Titel. Ordføreren har foreslaaet, at det skal hedde: Forslag til Lov om Grundafstaelse ved Udbidelser af Statsbanerne samt om Erstatning for Tab i Anledning af Sneeskjærme. Ordføreren har saaledes gjort en Tilføining for at betegne, at der i Loven er et Par Paragrafer om Sneeskjærme, men dernæst har Ordføreren udeladt af den nuværende Titel Ordene: „m. m.“, og disse Ord have større Betydning for mig end at faae Sneeskjærme optagne i Titlen, da det tydeligt fremgaar af Lovens Indhold, at der ogsaa er Tale om dem. Tilføiningen „m. m.“ efter „Grundafstaelse“ betegner jo særlig Bygninger og deslige; de ville i mange Tilfælde være de væsentligste Expropriationsobjekter efter denne Lov. Det forekommer mig derfor, at Udeladelsen af disse Ord i Titlen ere urigtigere end Undladelsen af i Titlen at henvise til de tre Paragrafer, der omhandle Sneeskjærme; thi om disse giver Lovens Indhold os strax den fornødne Betsed, hvilket derimod ikke er Tilfældet med det, der omhandles i Udtrykket „m. m.“. Jeg lægger ikke særlig Vægt herpaa, men naar der var givet Ordet „Grundafstaelse“ Tilføiningen „m. m.“, vilde jeg ikke have indvendt Noget imod den lange Titel, der er foreslaaet, skøndt den er gruelig lang.

Ordføreren (Bust): Jeg ønsker ikke at forholde mig taus overfor den sidste ærede Talers Bemærkning om den sidste Linie i § 1. Jeg er enig i den Fortolkning, han gjør gjældende, og jeg har jo hele Tiden i Udvalget været enig med det ærede Medlem om denne Lov, men jeg vil rigtignok sige, at jeg ikke har tænkt paa, at en saadan Ændring skulde ind paa det Sted, og under min Konference med Formanden for Finantsudvalget, med hvem jeg hele Tiden har forhandlet om denne Sag, maa det ogsaa være undsluppet hans Opmærksomhed, men jeg har ikke alene ikke Noget imod det ærede Medlems Tanke, men er fuldstændig enig med ham, og jeg tænker heller ikke, at den ærede Indenrigsminister har Noget derimod. De andre Ændringer ere med Undtagelse af Ændringen i Titlen, foreslaaede efter Konference med Indenrigsministeren, som mente, at de vilde tydeliggjøre Loven og være til Gavn for Administrationen, samt for dem, der skulle bruge Loven. Da det var den ærede Ministers Opfattelse, syntes hverken Formanden i Udvalget, som jeg har forhandlet med